

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: NØDDEKNÆKKEREN.

Citation: Kaalund, H. V.: "NØDDEKNÆKKEREN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid69691/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

„Ti!“ svarede den brusende Komet,
„en større Orden er der, end Du drømmer;
har det uhyre Alt Du oversét,
da Du saa dristigt om min Bane dømmer?

Din lille Sol den eneste Du tror!
O Blinde, rundt om den er tusind andre;
sig disses Bane om en større snor,
og denne større maa om større vandre!

Det sande Middelpunkt ej Nogen véd —
af Tidens Haand vi Alle lænket bliver.
Om Almagts Sol ikkun en Evighed
sin uudgrundelige Bane skriver.“

NØDDEKNÆKKEREN.

Nøddeknækker, hvor er Du stiv!
Nødder Du knækker dit hele Liv.
Har i dit Hoved Du slet ingen Hjerne?
Smag dog engang paa den dejlige Kjærne!
At knække Skaller den hele Dag,
det maa dog være en kjedelig Sag.

Nøddeknækkeren var kun af Træ,
han svarede hverken Bu eller Bæ;
hvergang en Nød man i Gabet ham stak,
klemte han til, saa Skallen knak;
han agted kun lidt, at Kjærnen var lækker,
— men det var jo ogsaa en Nøddeknækker!

UVEJRSSKYEN.

„O Menneske, hvor vil Du fly?“
Saa buldred vildt en Tordensky
og trak sig om det høje Bjerg.
„Hvor vil Du henfly, Støvets Dværg?“

Og mer og mere trak det op
omkring den stejle Klippetop,
og alle Hjerter sukked: „Nej,
for Himlens Lyn er Fristed ej!“

Kun En, kun En ej Modet veg,
ad Fjeldets Sti han rolig steg,
imod den mørke Sky han gik
for den forbauste Mængdes Blik.